

morali zasledovati pri vsakem odločanju. Vukotič (1982) navaja štiri kriterije za oceno kvalitete odločitve. To so:

- smotrnost
- izvedljivost
- pravočasnost
- natančnost.

Smotrnost je tisti kriterij, s katerim ocenjujemo kako odločitev zagotavlja doseganje zastavljenih ciljev (z upoštevanjem odstopanj). Odločitev je smotrna, če tisto kar iz nje izhaja prispeva k temu, da se postavljeni cilj tudi doseže. Informacijo o smotrnosti dobimo tako, da opredelimo karakteristike:

- ciljev, ki jih želimo doseči
- rezultatov, s katerimi skušamo doseči cilje v določenih rokih
- akcije, s katerimi se ustvarjajo določeni rezultati.

Cim večja je zahteva po smotrni odločitvi, tem bolj mora biti smotrna tudi informacija kot podlaga takšni odločitvi. Za odločitve, ki jih sprejema management, mora biti smotrnost najbolj pomembna karakteristika informacije.

Izvedljivost odločitve se kaže v možnosti, da se sprejeta odločitev pretvori v akcijo, ki pripelje do rezultatov, s katerimi se omogoči doseganje ciljev. Izvedljivost odločitve je bistveno odvisna od informiranosti nosilca odločitve. Pri tem pojem informiranost ne pomeni samo razpolaganje z informacijami o ciljih, rezultatih, akcijah, pogojih za izvajanje akcij, omejitvah in podobno, temveč tudi poznavanje možnih alternativ. To daje nosilcu odločanja osnovo za sprejemanje kvalitetnejših odločitev.

Pravočasnost je ena od karakteristik, ki ne vpliva samo v splošnem na kvaliteto odločanja, temveč tudi na učinkovitost, kot specifičen vidik kvalitete odločanja. Da bi bila odločitev sprejeta pravočasno, mora nosilec odločanja imeti v trenutku odločanja na voljo vse potrebne informacije. Poskrbeti pa mora, da bo tudi njegovo obnašanje v tem procesu korektno: da reagira